

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 03.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7603** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на П. М. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв.Ж. Д. от САК, срещу Решение № 1040-21-219/06.06.2019г на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му срещу мълчалив отказ за заверка на осигурителен стаж и осигурителен доход в осигурителна книжка за времето, през което е работил без трудово правоотношение, а именно за 1994г., 1995г. и 1996г.. В жалбата се поддържа, че актът е постановен при липса на материална компетентност, доколкото решението не е подписано от директора на ТП на НОИ, а от друго лицеу което не разполага с правомощия да се произнесе с решение по чл.117 ал.3 от КСО. Развити са доводи и че решението е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Искане за отмяната на решението. В с.з. жалбоподателят чрез адв. Д. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноска по представен списък в размер на 360 лв., от които 10 лв. заплатена държавна такса и 350 лв.заплатено адвокатско възнаграждение. В представени писмени бележки обосновава подробно тезата за липса на компетентност на органа, издал оспореното решение..

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуален представител – юристконсулт В., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за

установени следните обстоятелства по делото:

На 21.02.2019г. жалбоподателят П. М. Д. е подал заявление вх.№ 4004-21-346 до директора на ТП на НОИ С. – град за заверка на осигурителна книжка за 1994г., 1995г. и 1996г. Към заявлението си жалбоподателят представил заверени копия от граждански договори № 016/01.09.1994г., № 007/15.02.1995г. – двата договора за работа без трудово правоотношение с осигурител [фирма] и копие на граждански договор от 15.01.1996г. за работа без трудово правоотношение с осигурителя [фирма]. Представените договори от 1994г. и 1995г. (л.14-15) съдържат и Констативен протокол – Приложение 1, удостоверяващ, че работата е завършена и приета, както и Разписка – Приложение 2, удостоверяваща датата и размера на получената сума в изпълнение на договора. По повод подаденото заявление, с писмо № 4004-21-346#2 от 26.03.2019г. (л.26) от П. Д. е изискано в срок от 3 работни дни след получаване на писмото, да представи пред главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С. – град сметки за изплатени суми или служебни бележки, удостоверяващи получените възнаграждения за работа без трудово правоотношение, както и начислените и внесени осигурителни вноски за ДОО по приложените към заявлението му граждански договори. Посочено е в писмото, че тези документи са необходими за зачитането на осигурителния стаж и доход за съответните периоди. С писмо от 11.04.2019г. (л.25) жалбоподателя уведоми ТП на НОИ С. – град, че поканата за представяне на посочените в писмото до него документи е неоснователна, доколкото задължението за издаване на сметки за изплатени суми или служебни бележки е въведено със Закона за облагане доходите на физическите лица, обн. в ДВ бр.118/10.12.21997г., а предходния действащ към периода 1994-1996г. Закон за данък върху общия доход не се отнасял до неговия случай. Уведоми е, че към гражданските договори е представил разписки – Приложение 2, които удостоверяват, че е получил възнагражденията си по гражданските договори, както и че поканата за представяне на начислените и внесени осигурителни вноски за ДОО следва да бъде отправена към лицата - възложители на дейностите, чието е задължението за начисляване и внасяне на осигуровките.

На 08.05.2019г. П. Д. подал жалба до директора на ТП на НОИ С. –град, срещу незаконосъобразния мълчалив отказ за заверка на осигурителната му книжка с осигурителен стаж и доход, съобразно подаденото от него заявление на 21.02.2019г. Позовал се на чл.13 ал.1 от Наредбата за обществено осигуряване на лицата, упражняващи свободни професии или търговия или работещи без трудово правоотношение и изложил съображения за незаконосъобразност на мълчаливия отказ да се завери осигурителната му книжка с посочения от него осигурителен стаж и доход.

С Решение № 1040-21-219/06.06.2019г. на В. Я., изпълняваща функциите на директор на ТП на НОИ С. – град, съгласно Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на Подуправителя на НОИ жалбата на П. М. Д. е оставена без уважение, като неоснователна. Прието е в решението, че по заявлението на жалбоподателя контролните органи на НОИ следва да се произнесат с изричен акт, като наред с това е посочено, че такъв акт ще бъде постановен след изясняване на всички факти и обстоятелства по висящото административно производство. В решението са развити и доводи по същество, като с позоваване на съответни текстове от относими нормативни актове е изведен извод, че за удостоверяване на осигурителен стаж и доход на лица, работещи без трудово правоотношение, е необходимо да бъде доказан

размера на полученото възнаграждение, както и реалното внасяне на осигурителни вноски за ДОО. Решението е връчено на жалбоподателя на 18.06.2019г., а жалбата срещу него е депозирана чрез административния орган на 28.06.2019г.

В съдебно заседание по делото е приложена цялата административна преписка, свързана с издаване на оспорвания акт. Представена е Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на Подуправителя на НОИ (л.46), съгласно която В. Я. – директор на дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ С. – град е определена да изпълнява правомощията на директора на ТП на НОИ С. – град в случай на едновременно отсъствие на директора на ТП на НОИ С. – град и на определената да го замества при отсъствие П. П. – директор на дирекция „Оща администрация. Представени са и два броя командировъчни заповеди за отсъствието на директора на ТП на НОИ С. – град и на П. П. за времето на издаване на оспореното решение.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд - София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Атакуваното решение № 1040-21-219/ 06.06.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, е издадено от компетентен административен орган, съобразно разпоредбата на чл. 117 от КСО - ръководителят на съответното териториално поделение на НОИ. Видно от представената Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на Подуправителя на НОИ (л.46), издадена на основание чл.37 ал.3 от КСО, П. П. - директор на дирекция „Обща администрация“ в ТП на НОИ С. – град е определена да изпълнява правомощията на директора на ТП на НОИ, в случай на негово отсъствие, които са му предоставени по чл.29 от Правилника за организацията и дейността на НОИ. Със същата заповед, в случаите на едновременно отсъствие на директора на ТП на НОИ и на П. П., В. Я. – директор на дирекция „Пенсии“ в ТП на НОИ С. – град е определена да изпълнява правомощията на директора на ТП на НОИ С. – град. Представени са и два броя командировъчни заповеди за отсъствието на директора на ТП на НОИ С. – град и на П. П. за времето на издаване на оспореното решение. Съгласно чл.29 т.4 от Правилника за организацията и дейността на НОИ директора на ТП на НОИ упражнява правомощията по КСО и другите нормативни актове в областта на държавното обществено осигуряване, като разпоредбата на чл.37 ал.5 т.10 от КСО определя, че управителя на НОИ упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и на работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение. Нормата на чл.37 ал.3 от КСО, възпроизведена и в чл. 6 ал.1 от ПОДНОИ сочи, че подуправителят упражнява правата на управителя при негово отсъствие. С оглед на изложеното съдът намира, че оспореното в настоящето производство решение е издадено от компетентен орган, определен с посочената Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г., при условията на заместване.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 4 от КСО откази за заверяване на осигурителен стаж и доход в осигурителни книжки се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съобразно чл.117 ал.2 т.2 от КСО жалбите по ал. 1 се подават в писмена форма в 14 дневен срок от получаването на „отказите по т.4“. С оглед на изложеното съдът намира че отказа за заверяване на осигурителен стаж и доход в осигурителни книжки следва да бъде изричен и писмен, връчен на лицето, за да може да бъде обжалван в съответния срок от получаването му, каквито доводи за вида на отказа за развити и в оспореното решение на директора на ТП на НОИ.

От друга страна, не е спорно по делото, че жалбоподателя Д. на 21.02.2019г. е подал заявление до ТП на НОИ С. град с искане за заверка на осигурителна книжка, като лице, работило по безтрудова правоотношение през 1994г., 1995г. и 1996г. Не е спорно и че повече от месец след подаване на заявлението (след 35 дни), с писмо от 26.03.2018г., получено на 08.04.2019г., от жалбоподателя е изискано представяне на допълнителни документи за произнасяне по заявлението му, както и че същият не е представил такива, като на 11.04.2019г., в определения му 3-дневен срок за представяне на допълнителни документи, е уведомил писмено ТП на НОИ, че документите следва да бъдат изискани от осигурителя. Страните не спорят, че след тази дата заверка на осигурителната книжка не е извършена, като е последвала жалба пред директора на ТП на НОИ (на 08.05.2019г.), който се е произнесъл с оспореното решение и я е отхвърлил като неоснователна.

В случая административният орган е бил сезиран от заинтересовано лице по смисъла на чл.4 ал.3 т.6 от КСО с искане за извършване на административна услуга – заверка на осигурителна книжка. Административният орган не е изпълнил задължението си да се произнесе по отправеното към него искане в сроковете по чл. 57 ал.3 във вр. с ал.2 от АПК, като по същество е отказал издаването на искания акт. При посочените по-горе действия на административния орган, сезиран със заявлението и при липса на данни за спиране на административното производство, на някои от основанията по чл.54 от АПК, за жалбоподателя не съществува друг начин за защита, освен обжалване на формирания мълчалив отказ по административен ред пред директора на ТП на НОИ.

Постановеното от последния Решение № 1040-21-219/06.06.2019г. съдържа противоречиви мотиви. От една страна се приема, че по заявлението следва да има изрично произнасяне от контролните органи на НОИ, какъвто акт ще последва след изясняване на всички факти и обстоятелства по случая. От друга страна – в решението са развити доводи по същество за законосъобразност на формирания мълчалив отказ и жалбата е оставена без уважение, като неоснователна.

При констатациите за неизяснена фактическа обстановка и висящо административно производство за установяване на обстоятелства, относими към исканата със заявлението заверка на осигурителен стаж в осигурителна книжка, директора на ТП на НОИ е следвало да отмени мълчаливия отказ и върне преписката на контролните органи с указание за произнасяне с изричен акт.

Предвид изложеното - налице са отменителни основания по чл. 146, т.3 и т.4 от АПК, които обуславят незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради което същият следва да бъде отменен, а преписката бъде върната на контролните органи в ТП на НОИ С. - град, за произнасяне с изричен акт по заявлението на жалбоподателя, съгласно дадените указания.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените и претендирани разноски от 350 лева за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-219/ 06.06.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата на П. М. Д..

ИЗПРАЩА преписката на ТП на НОИ С. - град за произнасяне с изричен акт по заявление от П. М. Д. вх.№ 4004-21-346/21.02.2019г. до директора на ТП на НОИ С. – град за заверка на осигурителна книжка за 1994г., 1995г. и 1996г., при спазване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. - град да заплати на П. М. Д., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 350 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: